

Rozhodnutí Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 01.10.1965, sp. zn. T 282/65, ECLI:CZ:OSCK:1965:T.282.1965.1

Číslo: 12/1967

Právní věta: Trestem ve smyslu ustanovení § 171 odst. 1 písm. c) tr. zák. třeba rozumět i trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu řízení motorových vozidel. Závažnost jednání třeba posuzovat podle jeho povahy, rozsahu, intenzity, trvání a následků ve vztahu ke stupni porušení zájmu chráněného cit. ustanovením trestního zákona. Vědomí pachatele, že jedná proti výroku soudu o trestu zákazu činnosti, samo o sobě ještě nestačí k odůvodnění jeho úmyslu [§ 4 písm. a) nebo b) tr. zák.] zmařit účel tohoto trestu. Jestliže jednání pachatele proti rozhodnutí soudu o trestu zákazu řízení motorových vozidel nenaplnuje zákonné znaky trestného činu podle § 171 odst. 1 písm. c) tr. zák. (závažnost jednání a úmysl pachatele zmařit účel trestu), jde o přestupek podle § 10 zák. č. 60/1961 Sb.

Soud: Okresní soud v Českém Krumlově

Datum rozhodnutí: 01.10.1965

Spisová značka: T 282/65

Číslo rozhodnutí: 12

Číslo sešitu: 2

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Maření výkonu úředního rozhodnutí

Předpisy: 140/1961 Sb. § 4 odst. a
§ 171 odst. 1 písm. c 60/1961 Sb. § 10

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 12/1967 sb. rozh.

Trestem ve smyslu ustanovení § 171 odst. 1 písm. c) tr. zák. třeba rozumět i trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu řízení motorových vozidel.

Závažnost jednání třeba posuzovat podle jeho povahy, rozsahu, intenzity, trvání a následků ve vztahu ke stupni porušení zájmu chráněného cit. ustanovením trestního zákona.

Vědomí pachatele, že jedná proti výroku soudu o trestu zákazu činnosti, samo o sobě ještě nestačí k odůvodnění jeho úmyslu [§ 4 písm. a) nebo b) tr. zák.] zmařit účel tohoto trestu.

Jestliže jednání pachatele proti rozhodnutí soudu o trestu zákazu řízení motorových vozidel

nenaplnuje zákonné znaky trestného činu podle § 171 odst. 1 písm. c) tr. zák. (závažnost jednání a úmysl pachatele změřit účel trestu), jde o přestupek podle § 10 zák. č. 60/1961 Sb.

I. (Rozhodnutí okresního soudu v Českém Krumlově z 1. 10. 1965 – [T 282/65](#).)

Rozsudkem okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 1. 10. 1965 sp. zn. [T 282/65](#) byl obviněný uznán vinným trestným činem maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm. c) tr. zák.

Trestná činnost obviněného spočívala podle rozsudku v tom, že obviněný, který byl rozsudkem okresního soudu ve Znojmě ze dne 23. ledna 1964 sp. zn. 2 T 9/64 uznán vinným trestným činem opilství podle § 201 tr. zák. a odsouzen mimo jiné k trestu zákazu řízení motorových vozidel na dva roky, požádal dne

6. 11. 1964 o přijetí do výcviku a ke zkoušce k získání oprávnění k řízení motocyklu a v písemné žádosti uvedl, že není nespolehlivým k řízení motorových vozidel z důvodů uvedených v předpisech ministerstva vnitra, zejména, že mu nebyl odebrán řidičský průkaz. Po získání řidičského průkazu dne 22. 2. 1965 používal motocykl k různým jízdám až do dne 10. 6. 1965, kdy mu byl řidičský průkaz odebrán.

Z odůvodnění:

Podle ustanovení § 171 odst. 1 písm. c) tr. zák. se vyžaduje, aby obviněný zmařil nebo podstatně ztížil výkon rozhodnutí soudu tím, že se dopustí závažného jednání, aby zmařil účel trestu.

Zjištěné jednání obviněného naplňuje všechny znaky tohoto trestného činu po stránce objektivní i subjektivní.

Bylo bezpečně prokázáno, že obviněný po vydání řidičského průkazu, v době výkonu trestu zákazu řídit motorová vozidla, uloženého okresním soudem v Z., jezdil delší dobu motocyklem podle potřeby, bez ohledu na tento trest. Nešlo tedy o jednorázovou jízdu, k níž by byl donucen mimořádnými a závažnými okolnostmi, ale o soustavnost v jízdě motocyklem tak, jakoby trest zákazu této činnosti neexistoval. V tom třeba spatřovat závažnost jeho jednání ve smyslu cit. ustanovení tr. zák., neboť z hlediska chráněného zájmu vytvořil svým jednáním takový stav ve výkonu trestu zákazu činnosti, že možnost splnění účelu tohoto trestu byla trvale vyloučena.

Je také bezpečně prokázáno, že obviněný jednal s úmyslem zmařit účel uloženého trestu (§ 4 písm. a) tr. zák.). To vyplývá nejen z jeho jednání po vydání řidičského průkazu, ale i z té okolnosti, že ve své žádosti o vydání řidičského průkazu záměrně neuvedl v příslušném formuláři, že byl odsouzen k trestu zákazu řízení motorových vozidel.

II. (Rozhodnutí Nejvyššího soudu z 1. 7. 1966 – 5 Tz 27/66.)

Rozsudkem okresního soudu v H. ze dne 14. 9. 1965 sp. zn. T 184/65 byl obviněný uznán vinným trestným činem maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 písm. c) tr. zák.

Trestná činnost obviněného spočívala podle rozsudku v tom, že dne

15. 6. 1965 jel na motokole Moped, ačkoli podle rozsudku téhož okresního soudu z 27. 8. 1964 sp. zn. T 144/64 byl mu uložen trest zákazu činnosti řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu dvou roků.

Nejvyšší soud ke stížnosti pro porušení zákona, podané předsedou Nejvyššího soudu, zrušil tento

rozsudek v celém rozsahu a obviněného podle § 271 odst. 1 tr. ř. zprostil obžaloby podle § 226 písm. b) tr. ř.

Z odůvodnění:

Při posouzení, zda obviněný, předtím odsouzený k trestu zákazu činnosti, spočívající v zákazu řízení motorových vozidel, se dopustil trestného činu podle § 171 odst. 1 písm. c) tr. zák., je nutné, aby soud pečlivě zkoumal, zda jednáním obviněného byly naplněny zákonné znaky tohoto trestného činu, především zda obviněný jednal v úmyslu, aby zmařil účel trestu zákazu činnosti.

Z odůvodnění rozsudku okresního soudu vyplývá, že soud závěr o zavinění obviněného ve smyslu citovaného zákonného ustanovení dovodil pouze z té okolnosti, že obviněný v době výkonu trestu zákazu činnosti řídil motorové vozidlo. Tato okolnost však sama o sobě závěr o zavinění obviněného nemůže odůvodnit. Zákon požaduje, aby bylo dokázáno, tzn. skutkovými zjištěními podloženo, že obviněný jednal s úmyslem zmařit výkon trestu zákazu činnosti. K důkazu zavinění obviněného bylo proto nutné, aby okresní soud zjistil a zhodnotil též pohnutku, která vedla obviněného ke spáchání zažalovaného skutku. Bez zjištění pohnutky není možné spolehlivě rozhodnout o vině obviněného trestným činem podle cit. zákonného ustanovení. Pohnutka činu může objasnit, co vedlo obviněného ke spáchání zažalovaného skutku a je tedy důležitou okolností, která charakterizuje subjektivní stránku trestného činu.

Obviněný doznal, že dne 15. 6. 1965 použil svého motokola k jízdě do zaměstnání, zároveň pak uvedl ve své obhajobě, že k použití motokola k jízdě do zaměstnání se rozhodl jen proto, že zaspal a neměl jinou možnost dostat se včas do zaměstnání. Poněvadž nebylo nic zjištěno, co by nasvědčovalo tomu, že obviněný po uložení trestu zákazu činnosti častěji řídil motorové vozidlo, je jeho obhajoba přesvědčivá a soud měl z této obhajoby vycházet, zejména když ji potvrdila svědkyně F, manželka obviněného.

Obviněný tedy uvedl ve své obhajobě pohnutku svého činu, avšak okresní soud se touto pohnutkou nezabýval, stejně jako se nezabýval otázkou zavinění obviněného. Vycházel zřejmě ze zcela mylného názoru, že zjištěné jednání obviněného postačí k závěru o jeho zavinění, maje za to, že obviněný tím, že vědomě porušil zákaz řízení motorových vozidel, jednal již s úmyslem zmařit výkon tohoto trestu.

Nepůjde tedy o trestný čin podle § 171 odst. 1 písm. c) tr. zák., jestliže odsouzený k trestu zákazu činnosti, spočívajícím v zákazu řídit motorová vozidla, ojediněle a výjimečně řídí motorové vozidlo, např. proto, aby zabezpečil rychlou lékařskou pomoc, nebo aby se dostavil včas do zaměstnání, když zmeškal odjezd hromadného dopravního prostředku nebo tohoto prostředku nemohl použít pro objektivní překážku (porucha v dopravě apod.). V těchto případech není dána subjektivní stránka trestného činu podle citovaného ustanovení tr. zák., obviněný nejedná s úmyslem zmařit výkon trestu zákazu činnosti a jeho jednání lze postihnout jen jako přestupek za podmínek uvedených v ustanovení § 10 zák. č. 60/1961 Sb.

V důsledku toho okresní soud porušil zákon v ustanovení § 2 odst. 6 tr. ř., jestliže obviněného uznal vinným trestným činem podle § 171 odst. 1 písm. c) tr. zák., aniž by závěr o vině obviněného mohl odůvodnit výsledky provedeného dokazování.

Okresní soud se mim to nezabýval ani otázkou, zda obviněný se dopustil takového jednání, které ve smyslu citovaného zákonného ustanovení třeba považovat za jednání závažné.

Závažnost jednání ve smyslu ustanovení § 171 odst. 1 písm. c) tr. zák. nutno posuzovat zejména z hlediska jeho povahy, způsobu, trvání a intenzity ve vztahu k tomu, do jaké míry se přiblížilo k dosažení cíle sledovaného obviněným, tzn. ke zmaření účelu trestu zákazu činnosti.

Ani tento objektivní znak nebyl zjištěným jednáním obviněného naplněn.

Účel trestu zákazu činnosti spočívá v tomto případě v tom, aby obviněnému bylo zabráněno ve výkonu činnosti, která byla jím zneužita ke spáchání trestného činu a zároveň aby obviněný byl vychován k nezávadnému výkonu této činnosti.

Vzhledem k účelu trestu zákazu činnosti, zpravidla nelze jen ojedinělé jednání, směřující ke změření účelu tohoto trestu, považovat i za závažné jednání ve smyslu § 171 odst. 1 písm. c) tr. zák. Je tomu tak proto, poněvadž jednání této povahy je obvykle časově krátce vymezeno, dochází k němu pod vlivem určitých, neopakujících se místních podmínek a způsob jeho provedení nenasvědčuje logické nutnosti jeho dalšího pokračování. Tím není vyloučeno, že by každé ojedinělé jednání této povahy nemohlo být posouzeno jako jednání závažné ve smyslu citovaného zákonného ustanovení. Jestliže takový ojedinělý čin je proveden způsobem, ze kterého jasně vyplývá, že je jen součástí celkového jednání obviněného, které zcela logicky směřuje k úplnému zmaření účelu trestu a jeho intenzita je také z hlediska dosažení cíle sledovaného obviněným podstatně vyšší, lze pak i takové jednání posuzovat jako závažné.

Z uvedených důvodů bylo podle § 268 odst. 2 tr. ř. vysloveno zjištěné porušení zákona, podle § 269 odst. 2 tr. ř. byl rozsudek okresního soudu zrušen. Poněvadž od spáchání přestupku podle § 10 zák. č. 60/1961 Sb. uplynula doba jednoho roku, byl obžalovaný podle § 226 písm. b) tr. ř. obžaloby zproštěn.